

Vandbygningsdirektøren — i alt Fald en Mening, der maa kunne mødes her med ligesaa megen Tillid som hans Chæfs, dennes Kundskaber aldeles uforsalte. Det forekommer mig, at overfor den store Almeninteresse, det har at komme paa det Nene med denne Sag, burde den ikke udsættes paa Grund af en saa tilfældig Omstændighed som en Embedsmands Upasselighed. Derfor siger jeg, at jeg bellager, at vi ikke allerede i Efterommeren have faaet nedsat den Landvæsenkommission, der har været omtalt; den kunde have været færdig i Efteraaret med sit Arbejde, og vi kunde nu have haft Sagen til Drøftelse her. Under hvilken Form man vil søge at afhjælpe Ulemperne derovre, tør jeg ikke have nogen Mening om; men jeg er sikker paa, at Regjeringen og Rigsdagen ville kunne finde, at her bør der fra det Offentliges Side gøres Noget og noget Alvorligt. — Den grønlandske Handel har den ærede Ordfører nok ikke nævnt, og jeg skal ogsaa forbigaa den, da han har været saa skaansom at henvise til Betænkningen; mig har den Historie undret noget. — Med Hensyn til Kolportage-spørgsmaalet skal jeg kun sige, at jeg henholder mig til den ærede Ordfører og ikke er bleven overbevist af det ærede Medlem fra Lemvig (Aaberg) (Afbrydelse af Aaberg). Nei, det er jeg virkelig ikke, thi denne Privilegeren og Monopoliseren er noget farligt Noget: den One har een Mand, og den Anden har en anden Mand, han ønsker privilegeret, o. s. v. Jeg siger: langt heller give det Hele fri og lade Enhver bære Ansæret for sin Fremgangsmaade. Giv Regler for, at naar Nogen krænker Sædeligheden eller forstyrrer Ordenen, saa bliver han som ellers i det borgerlige Liv straffet, om just ikke efter Kunstens, saa efter Lovens Regler, og lad saa forøvrigt det hele Forhold være frit. Eller ogsaa kan man sige: den Næring at ombere Bøger egzisterer ikke, da er Sagen ogsaa afgjort. Jeg vil ikke negte, at der kan være noget Betænkkeligt ved denne Kolportering, især hvis vi havde et Boghandlerlaug, der lod sine Fabrikata forhandle efter almindelige Næringsgrundsetninger; men det gjøre jo vore Boghandlere ikke. Det er et meget konservativt Laug, der kun tager Forhandlere efter sit Skjøn, og det kan da være en Undskyldning for Kolporteringsfriheden. Hvis derimod Boghandelen blev dreven under sædvanlige Næringsforhold, saa vilde jeg sige, at denne Kolportering var Bispekramhandel, var et Indgreb i visse Næringsdrivendes Rettigheder, ligesom Bispekramhandel med Manufakturvarer var et Indgreb i Manufakturvarehandlernes Rettigheder. Men der maa, som sagt, være en vis lovbestemt Ordning tilstede, for at man skal kunne straffe Bispekramhandel. Er der ikke en saadan Ordning, siger jeg, lad saa Folk uden Borgerkab og Næringsbevis tumle sig indenfor Straffeloven, som de ville, for at

ffasse Brød til sig og Sine; det er en ganske anden Sag, og det var maasse det Allerformuestigste. — Jeg skal dermed sige Tak for den Tilladelse, jeg har faaet, til at udtale mig om disse Spørgsmaal. Kun en eneste Bemærkning har jeg til den meget ærede Minister angaaende Fiskerikontoen. Jeg vilde gjerne vide, hvad der er blevet af de Fisk i Esrom Sø, der have kostet Staten 400 Kr. mere end tidligere. Skulle de ikke alle være døde i Vinter? Jeg har hørt det sige, og forsaavidt tager jeg min Tilfredshed med Pengenes Anvendelse tilbage. — Saa var der endnu et Spørgsmaal under Fiskerikontoen. Jeg veed nok, at den ærede Minister ikke holder af Feddersen; jeg opfattede Ministerens Ord saaledes, det kan ikke hjælpe. At Thinget holder mere af Feddersen, foreligger der Bevis for deri, at det vedkommende Forslag er kommet frem, og der er jo heller ikke her Noget mellem os og den ærede Minister, idet han selv villig har taget imod det. At den ærede Minister har sat sin Konsulent til at forestaa Danmarks Deltagelse i den Fiskeriudstilling, hvortil der er forlangt 10,000 Kr., finder jeg meget naturligt, og jeg nærer den Overbevisning, at denne Konsulent skatter Feddersens Indsigt i Fiskerisager saa høit, at denne vil blive den første Mand, hvis Hjælp han vil søge at benytte til en Udstilling, til hvis Fremme vi sende vor bedste Anbefaling for vort Lands Bedkommende. Det var kun denne ene Bemærkning, jeg vilde tilføje; ellers har jeg ikke Noget at sige.

Formanden (Krabbe): Da der endnu er indtegnet flere Talere, vil det være hensigtsmæssigt her at standse Forhandlingen. Den vil blive fortsat imorgen, og for saavidt Tiden strækker til, ville de Affnit paa Finantsloven, der vedrøre Justitsministeriet, Ministeriet for Island og Udenrigsministeriet, ogsaa komme til Forhandling.

Fra Landstingets Formand har jeg modtaget: „Forslag til Lov angaaende Foranstaltninger til Husdyravlens Fremme m. B.“ i den Form, i hvilken det er vedtaget af Landstinget ved 3die Behandling med Anmodning om at forelægge det her. Forelæggelsen sker hermed.

Fra Justitsministeriet er modtaget Exemplarer af et af Justitsministeren i Landstinget fremsat „Forslag til Lov om Forbud mod Kjøb og Salg af brugte Pulprojektiler m. B.“

Næste Møde vil blive afholdt imorgen Middag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

Fortsettelse af anden Behandling af: Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1880 til 31te Marts 1881.

Mødet hævet Kl. 4,30 M.